

DIE I.

OCTAVA ANNUNTIAT.

Duplex majus.

Oratio.

Deus qui Unigenitum tuum, tibi coaeternum, ex MARIA Virgine hominem in plenitudine temporis fieri voluisti: praesta, quaesumus, ut ejus Incarnationis mysterio adoptionem filiorum recipiamus. Per eundem Dominum.

AD MATUTINUM.

HYMNUS 240. *J. Commira.*
Quam tibi fausto tclit ore quondam
Fidus interpres Gabriel Tonantis:
Ne vela dulci renovare cantu,
Diva, saluem.

Hoc ave dum nos canimus, sequestram

Esse te pacis, veniaque discas:

Hoc ave, fato meliore, nomen
Corrigat Eva.

Sontibus maestas, age, deme
vineta,

Et suas caecis tenebras: malique,
Dic, metu pulso, veniat bonorum
Copia dives.

Scilicet mentem, tenerumque
Matris

Indui pectus decet in clientes:
His decet Christum prece demereri
Imperiosa.

Qui satius lucis radio paternae
Orbis, ut commune nefas piaret,
Conditor rerum tua non refugit
Esse propago.

Patris ac Nati revicendo laudes
Mutuum linguae celebrent amorem:
Omnis et mundi plaga tres in uno
Numine adoret. Amen.

INI. NOCT.

De libro Genesis.

LECTIO 1. c. 24. 1.

Erat autem Abraham senex, di-

eruntque multorum: et Dominus in cunctis benedixerat ei. Dixitque ad servum seniore domus suae, qui praerat omnibus, quae habebat: Pone manum tuam subter femur meum, ut adjurem te per Dominum Deum caeli et terrae, ut non accipias uxorem filio meo de filiabus Chanaanorum, inter quos habito: sed ad terram et cognationem meam proficearis, et inde accipias uxorem filio meo Isaac. Posuit ergo servus manum sub femore Abraham Domini sui, et juravit illi: super sermone hoc. Tu. ij.

LECTIO 2.

Tolitque decem camelos de grege Domini sui, et abiit, ex omnibus bonis ejus portans secum profectusque perrexit in Mesopotamiam ad urbem Nachor. Cumque Camelos fecisset accumbere extra oppidum juxta puteum aquae vespere, tempore, quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam, dixit: Domine Deus Domini mei Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie, et fac misericordiam cum Domino meo Abraham. Ecce ergo sto prope fontem aquae, et filiae habitatorum hujus civitatis egredientur ad hauriendam aquam. Igitur puella, cui ego dixero: Inclina hydriam tuam, ut bibam; et illa responderit: Bibe, quin et camelis tuis dabo potum: ipsa est, quam preparasti servo tuo Isaac: et per hoc intelligam, quod feceris misericordiam cum Domino meo. Tu. ij.

LECTIO 3.

Needum intra se verba compleverat, et ecce Rebeca egrediebatur, filia Bathuel, filii Melchae uxoris Nachor, fratris Abraham, habens hydriam in scapulâ snâ, puella decora nimis, virgoque pulcherrimâ, et incognita viro: descenderat au-

tem ad fontem, et impleverat hydriam ac revertebatur. Occurritque ei servus, et ait: Paxillum aquae mihi ad bibendum praebe de hydriâ tuâ. Quae respondit: bibe, Domine mi, celeriterque deposuit hydriam super unam suam, et dedit ei potum. Cumque ille bibisset, adjecit, quin et camelis tuis hauriam aquam, donec cuncti bibant. Tu. ij.

IN II. NOCT.

Sermo S. Thomae Arch. Valentini.

Conc. 2. in Ann. B. V.

LECTIO 4.

Hujus autem tam eximiae legationis figuram gessit servus ille fidelis Abrahâ, quem sanctus Patriarcha in suam patriam destinavit, quærere filio suo unico uxorem, adjuratum prius, ne de filiabus Chanaan suscipiat. Qui pulcherrimam Rebecam ad fontem reperiens, accepto prius connubii, quod quærebat, indicio: quod cum camelis libenter adacquasset, eam inauribus, et munusculis subarrhavit, et habito consensu parentis, filio Domini sui copulandam adduxit. Venit ergo legatus ad mundum: Virginem ad fontes aquarum reperit, id est, divinas scripturas rimantem, et de profunditate litera mirificos haurientem haustus. Tu. ij.

LECTIO 5.

Miratur celestis paranymphus tantum Puellae decorem, tam eximiam Virginis pulchritudinem. Qualis namque fuerat, Scriptura commemorat. Puella, inquit, decora nimis, virgoque pulcherrima, et incognita viro, descenderat ad fontem et impleverat hydriam aquae, et revertebatur. Humilitate descenderat, virginitate placuerat, hydriam suam repleverat: sic namque eam Angelus salutavit. Ave gratiâ plena. O plenam, et plenissimam

hydriam! ex qua omnis potatur rationalis natura! Bibit nuntius, bibunt incervi camelli: Angelos et homines satiavit ex tuâ plenitudine, MARIA. Quis enim ex hac tuâ non potatur hydriâ! Ex hac Angelus gloriam, justus gratiam, peccator veniam, mœstus latitiam, captivus indulgentiam bibit. Tu. ij.

LECTIO 6.

Omnes bibunt ex eâ, neque minuitur hydria. Bibit quoque Omnipotens ipse, et inebriatus amore, oblitus majestatis properat ad dilectam: ac velut Unicornii filius, gremio Virginis capitur, carnis nexibus irretitur sicut scriptum est: dilectus, quemadmodum filius Unicornium. Hanc ergo sacram Virginem inauribus argenteo vermiculatis, divitisque potentis Domini nuntius subarrhavit, virginis aureis miranda ingrensens sermone polito mysteria, datoque consensu, filio Domini sui perpetuo connubio desponsavit: ut in ejus sacro uteri thalamo Deus et homo jam non sunt duo, sed una caro, una persona, unus Deus et homo Dominus noster JESUS-Christus. Tu. ij.

IN III. NOCT.

LECTIO S. EVANG. secundum Lucam.

LECTIO 7. c. 2. 26.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliq.

Homilia S. Fulgentii Episcopi.

De Incarnat. et grat. J. C.

Beata igitur MARIA Deum Verbum secundum quod caro factum est, et concepit, et peperit: cujus utero Verbum Deus non carnem, in qua conciperetur, intulit, nec ex eâ materiam concepit, sive informatam non ipse Deus concipiens; sed tantum nasciturum assum-

psit: sed ex eâ et in eadem Virgine humanæ carnis naturam, secundum quam temporalitèr Deus semperternus conceperetur, et nasceretur, accepit. Tu. ꝯ.

LECTIO 8.

Ipsa quippè acceptio carnis fuit conceptio virginalis: neque enim in utero sancta illius et Matris, et Virginis illa spiritualis et ex Deo Patre sine initio genita Verbi Dei natura poterat absque carne temporalitèr concipi, sicut nec caro sine Verbi Dei unitione potuit aliquatenus nullius viri coitu seminata in intimo vulvæ virginalis innasci. Hanc ergò carnem tunc ex se natura Virginis concipientis exhibuit, cum in eâ Deus concipiendus advenit. Tu. ꝯ.

LECTIO 9.

Non est igitur aliquod intervallum temporis æstimandum inter conceptæ carnis initium, et concipiendæ majestatis adventum. Una quippè fuit in utero MARIE Virginis conceptio divinitatis et carnis, et unus est Christus Dei Filius in utraqûe naturâ conceptus, et maena vitæ propogaginis indè inciperet aboleri, undè in unoquoque nascentium videbatur existere. Tu. Te Matrem.

AD LAUDES.

HYMNUS 241. *Caryophyl.*

Offert salutem nuntius:
Nullis datam mortalibus:

Ave Puella, gratiâ

Quæ plena fies plenior.

Tu nil salutis Angelo
Refers, sed unam cogitas,
Quàm grande sit negotium
Quod Angelus pronuntiat.

Non tu salutem nuntias,
Dum re salutis concipis,
Et verba profers pauca
Verbo Dei plenissima.

Doxologia de Oclavâ.

CANON.

Ex Vener. Bedâ Presbytero.

Ap. D. Bonav. Spec. c. 18.

493. Terra nostra dabit fructum suum, quia Virgo MARIA, quæ de terrâ corpus habuerat. Filium genuit, divinitate quidem Deo Patri cœqualem, sed sibi carnis veritate consubstantialiam. Tu.

IN II. VESPER.

HYMNUS 242. *Jac. Balde.*

Dulcis Ave pleno se cuius gratia cornu

Effudit intra viscera:

Et placuisse dedit

Immenso. Dominus tecum, qui temperat orbem.

Ille, ille præsentissimus,

Interiorque tibi.

Omulier, cunctas inter fatalis amari;

Inter beatas feminas,

Sæcula, quot tulerunt,

Quotque ferent: Ille, ille tuâ qui ludet in aula,

Gestante major parvulus,

Parvulus Omnipotens:

O quibus ille bonis intra vallatur et extra!

Non germen ullum lætius

Prodiit ex utero.

Sancta Dei Mater, precibus namque omnia flectis,

Orare Natum sedula,

Solve reos scelerum.

Nunc dum vila manet, dum Spiritus hos regit artus,

Et cum suprema proximæ

Ingruet hora necis. Amen.

DIE III. APR.

DUODECIM GRATIARUM B. M. V.

Duplex.

Lectio. 1. Noct. de Ferid.

IN II. NOCT.

Sermo S. Bernardini Senensis.

Serm. 2. de Pur. art. 1.

LECTIO 4.

Beata Virgo post Annuatationem habuit duodecim gratias, quæ pos-

sunt appropriari duodecim stellis radiantibus in coronâ capitis sui. Prima fuit novus habitus virtutis, quantum erat conveniens Matri Dei, quia in eâ erant omnes virtutes et scientiæ. Secunda fuit dolor, et compassio, quàm Virgo beata ferebat omni creaturæ, ut dolore et compassione, quantum erat decens et conveniens illi creaturæ, et compararetur: quia omnis creatura erat præclusa à viâ paradisi ante incarnationem Christi, et ideò compatiebatur ei. Tertia est, quia in aliquâ parte suæ mentis ipsa erat impassibilis per singularem gratiam, sibi datam, ut participaret cum sanctis, quândo Christus fuit in ejus utero. Tu. ꝯ.

LECTIO 5.

Quarta, quia ejus spiritus erat pacificus et quietus. Nam mens ejus fuerat læta de Deo residente in eâ per novem menses in omni pace et quiete, et ideò spiritus ejus erat pacificus. Quinta erat altissimi sensus, qui fuerunt in ipsâ beatâ Virgine, quia sicut in corpore sunt quinque sensus corporales, qui vivunt ex quatuor elementis et numeri animam secundum Deum et recipiunt animam ipsam virtutes in Deo, quos sensus gloriosa Virgo habebat super omnes creaturas, ita tantò magis participat illis, quia dormiendo contemplantur plus in Deo, quàm quisquam alius vigilans. Sexta dolor inconsiderabilis, quia dum ipsa Virgo gratiosa habuisset Christum in utero, participabat, et sentiebat cum Christo passionem, et gaudia amando proximum, et dolendo de offensis secundum longitudinem, et trasversum crucis Christi. Tu. ꝯ.

LECTIO 6.

Septima est invariabilis amor ejus, qui semper fuit invariabilis tam in

Creatore quàm in creaturâ. Octava fuit meritum, plus enim meruit Virgo gloriosa in uno suo consensu conceptionis filii Dei, quam omnes creaturæ, sive angeli, sive homines in cunctis suis actibus motibus et cogitationibus. Nona fuit potentia faciendi miracula, et quantum vivendo non legitur Beata Virgo fecisse miracula, tamen Christus in nuptiis faciens de aquâ vinum adeam miraculum illud retulit. Decima est dominatio, tot enim famulæ serviunt gloriøse Virgini, quot serviunt Trinitati. Undecima, quia omnes scientiæ erant in Beatâ Virgine irradiatæ. Duodecima, quia omnium linguarum intelligentias habebat: Undè illud: Beatam me dicent omnes generationes. Tu. ꝯ.

Homilia de Comm. pro Duplicibus.

LECTIO 9.

Commem. B. V. Tobetanæ.

Lanusa Histor. Arag. 1. 3. 6.
In pago Tobet dicto, in Aragoniâ templum est Divæ Virginis anno millesimo sexagesimo sexto die teritiâ Aprilis dicatum, ut ex veteri missali, quod ibi asservatur constat: salis ornatum est et magnificum, ac ob ingentia beneficia, quæ illic Virgo dispensat, valdè frequentatum. Imago Deiparæ quæ in eo techâ argenteâ colitur, à Sancto Lucâ depicta creditur: quàm dono accepit Rex Martinus à quodam rege Franciæ atque in Tobetanâ eadè anno millesimo quadringentesimo collocari jussit, cum ipsius Beate MARIE capillis, ut ex ejusdem Martini Regis diplomate liquet. Tu. Te Matrem.

Cum secundis Vesper.

DIE VI. APRIL.

S. M. DE POPELO.

Duplex.

Lect. 1. Noct. de ferid.

LECTIO 4.

Spinelli de fest. et templ. Deip.
 Sancta MARIA de Populo, sub colle horiorum religiosissimi ordinis Eremitarum Sancti Augustini Romæ. piissimâ ejusdem Deiparæ Imagine, à Sancto Luca depictâ, nobilitata est: hoc in loco subter nuncis arbore cineres impiissimi ac scelestissimi Neronis, qui primus in Christianos persecutionem movit, condebantur, inœque demones tanquam ex proprio deposito iis, qui illic præteribant, mirum in modum erant infestî. Tu. ð.

LECTIO 5.

Quarè Paschalis secundus anno millesimo nonagesimo nono, ubi hæc divinitus cognovisset, iudicâ supplicatione ad locum accessit, nuncem prædici, ac impios cineres in Tyberim projici jussit, aramque extraxit, quam, multis in eâ reconditis reliquiis, consecravit. Gregorius nonus circa annum Domini millesimum ducentesimum vigesimum septimum Imaginem Deiparæ à Sancto Luca depictam, ex loco qui dicitur Sancta. Sanctorum perlatam cum omni clero ac populo in hoc templo reposit. Tu. ð.

LECTIO 6.

Sixtus quintus eidem templo titulum Cardinalitium dedit, septem altaria, instar templorum Sancti Petri, et Pauli designavit, easdemque indulgentias quas habet Sancti Sebastiani Templum, esse clarigit, utque eorum commoditali, qui septem urbis Ecclesias obeunt, consuleret, eis potestatem fecit, ut loco Sancti Sebastiani hanc Ecclesiam visitarent. Tu. ð.

Homilia de Communi pro Duplice.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. Lauffensis in Umbrâ.

In pago Lauffensâ superioris Austriae in monte vicino Fromberg Statua Deiparæ Gypsea inventa traditur, quæ paulo major quatuor pedibus alta est. Delata in subjiciam plantilem, hospitium non recusavit, nec, ut sæpe solet, in montem est regressa. Templum statim ædificatum est, et quia montis amana umbra Templum majore diei parte tegit, soritâ est MARIA in Umbrâ. Et verè umbra fui ad eam confugiens, quod per antiqua anathemata è muris pendentia abundè testatur. Phrenetico hæc maxime morbo mederi Deiparam fama est. Tu. Te Matrem.

Cum 2. Vesper.

DIE VIII. APR.

D. V. GRÆCA.

Simplex.

LECTIO 1.

Gumpemb. Imag. 157.

Ravennæ in Italiâ in templo Canonicoꝝ Sancti Augustini, operis magnifici sacellum est, in cujus altari colitur Imago Deiparæ græco lapide in superficie insculpta, tres non omnino palmos lata, plus quinque alta. Græcæ nomen Imagini dederit verba græcis literis adscripta, à quibus Mater Dei esse intelligatur. Olim sub annum millesimum centesimum, cum ad portam urbis ripæ vicinam Religiosi sedem cum templo haberent, quod à Portu nomen acceperat, Petrus quidam Religioso cœtui præfuit, nobilis Ravennas, qui postquam templum in meliorem formam reduxit, in hoc cenobio concessit. Tu. ð.

LECTIO 2.

Et igitur tempore nuntiatum est Deiparæ statnam in littore condisse. Adfuit propere simul ad

tanti prodigii nuntium urbis penè tota ad litus effusa, et religiosissimus quisque civium eam arripere aquis contendit: mirâ tamen lubricitate ex omnium manibus semper elapsa est. Itaque vox omnino una: Virgo profanas manus dedignatur: vult sacras. Et venerunt non pauci Religiosorum et Clericorum, qui tentarent, num sacram statnam trudere, vel trahere poterant: sed eorum manibus æque ac sæcularibus subtracta est, irritò coratu. Tu. ð.

LECTIO 3.

Omnium votis ergo, proximi Monasterii Archimandrita expellitur, vocatur, nec renuit, sed iudiciâ suis supplicatione ad portum progreditur, Virginem flexis genibus rogat, peccatoris manus ne aversetur. Auditæ preces sunt et decumans fluctus jam ab oculis ereptam statnam, inspectante populo, devolvit. Illa templo Imago honores accepit à populo, et nomen morte, quod subfuscò colore esset imbuta facies. Anno millesimo quingentesimo tertio novum templum accessit in urbe, et templo cœnobium adjungere. Ultimùm altare, quod Thaumaturga Imago accepit, anno millesimo sexcentesimo trigesimo factum est: nec hodiè desinit Virgo esse Ravennanibus propitia. Tu. Te Matrem.

Vespero de ferid.

DIE X. APR.

D. V. BOLONIENSIS.

Duplex.

IN I. VESPERIS.

HYMNUS 243. Joan. Commirv.
 Venit festa dies nunc, age, labere Cœlo Virgo parens, supplicibus vocat Quo Bolonia votis
 Cultu nobilis Urbs tuo.

Ille delubra tibi thuris odoribus Fumant perpetuis: hic et imaginem Ardent nocte dieque Circum mirificam faces.
 Illam, ludibrio ne foret impiis, Septam nube cavâ sustulit Aliger, Errantisque profundo Commisit fidei ratis.

Æternus sit honos Ingenito Patri, Bis Nato paribus gloria Filio, Et sancto sit Amori Sæculis omnibus et locis.

Amen.

Quando hic Hymn. non dicit. in Vesper. dicitur cum Hymno ad Matut. sub una Doxologia.

AD MATUTIN.

HYMNUS 244. Joan. Comm.
 O signum populis grande fidelibus Curæ, Virgo, tuæ Nil Eribi minas, Hostilemve furorem Hoc sub præsidio timent.

Veli pinus inops, remigio carens Ita secura noti per tumidum mare, Monstratoque reponit Pignus littore creditum.

Præcis in marinis adde favoribus Munus non levius: da tibi servanti; Sola prole minorem

Da te perpetuò canant. Æternus sit honos ingenito etc.

Lect. 1. Noct. Fer. occur.

IN II. NOCT.

LECTIO 4.

Gump. imag. 669. ex Belforest.
 Extraxit Clotarius secundus Gallorum rex, qui obiit anno sexcentesimo trigesimo, templum Deiparæ Virginis in Urbe Bononiensi. In hoc tanquam miraculoso Ludovicus undecimus in testimonium pietatis suæ Bononiæ Virginis solemniter donavit, et Dominam fecit et appellavit totius tractûs, corde puri auri oblato pondere bis mille aureorum, et sanctâ lege, ut qui in ævum futuri essent successores,

Die X.
tantundem præstarent, **MARIAM**
que ejus tractis Dominam recog-
noscerent. Tu. ꝑ.

LECTIO 5.

Gumpen. imag. 390.

Imago Dâparæ Boloniensis ab An-
gelis illata dicitur anno sexcentesi-
mo trigesimo tertio, quam cives
non sine lætissimâ pompâ excep-
erunt. Ita miraculis clara fuit, ut
eam secum abstulerit Henricus
octavus, anglie Rex, anno millesi-
mo quingentesimo quadragesimo
quarto, inter cætera urbis direpta
spolia. Cæterum iterum receptâ
urbe ab Henrico secundo Gallorum
Rege anno millesimo quingente-
simo quinquagesimo, coactus est
etiâ Sanctam Imaginem reddere
Henricus Rex Angliæ, quæ sedi
sua restituta, ut prius, miraculis
clarere cœpit. Tu. ꝑ.

LECTIO 6.

Tandem hæresi invalescente San-
cta Statua ab hostibus fidei in ig-
nem conjecta licet fuerit, comburi
tamen nunquam potuit. Conati se-
curibus eam assulatim dejicere, nec
hoc valuerunt. Itaque in puleum
vicini castelli abjecta est, et inde à
Domina castri sub noctem extra-
cta, atque in oculo, sed honesto
loco reposita, velut in templo ho-
nores accepit ab herâ (quæ erat ca-
tholica), et hera à Virgine mariti
ad fidem conversionem. Quadra-
ginta annis hoc in castro Sancta
Statua mansit, donec anno millesi-
simo nono urbi Bononiensis reddita
est, ubi etiâ nonnisi inter delicias
civium numeratur. Tu. ꝑ.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

LECTIO 7. c. 2.

In illo tempore: Dixit Simeon ad
MARIAM Matrem **JESU**: Ecce po-
situs est hic in ruinam, et in re-

Aprilis.

urrectionem multorum in Israel.
Et reliqua.

Homilia S. Antonii Paduani Pbr.

Ex Dom. infra Oct. Nativ. Domini.

Dolor, quem Beata **MARIA** susti-
nit in passione Filii sui, fuit quasi
gladius, qui ipsius animam per-
transivit. Hoc est quod dicit Isaias;
antequam parturiret, peperit. Nota,
quod Beate **MARIE** duplex fuit
partus: unus in carne, alter in spi-
ritu. Partus carnis fuit virgineus,
et omni gaudio plenus, quia Virgo
peperit sine dolore gaudium Angelorum.
Unde dicit cum Sarâ: Rism
fecit mihi Dominus: quicumque au-
dierit, congaudebit mecum. Beata
MARIE debemus coridere, et con-
gaudere in Filii ejus Nativitate.
Tu. ꝑ.

LECTIO 8.

Debemus et ei condolere in Filii
ejus passione, cujus animam per-
transivit gladius. Et tunc fuit se-
cundus partus dolorosus, et omni
amaritudine plenus. Nec mirum,
Dei Filium, quem Spiritu Sancto co-
operante, Virgo conceperat, Virgo
pepererat, videbat ligno clavis af-
figi, inter latrones suspendi. (*Lect.*
9.) Quid mirum, si gladius ejus
pertransivit animam? Attendite et
videte, si est dolor sicut dolor me-
us. Antequam ergo parturiret in
passione, peperit in Nativitate. Tu.
ꝑ.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. Condinensis.

Gumpen. Imag. 298.

In pago Condini diocesis Tridenti-
næ Beate Virginis Imago est, **JESU**
brachio gestantis, in telâ
piela, nec major quàm papiraceum
integrum folium, in quo lileras scri-
bimus. Anno millesimo sexcentesi-
mo vigesimo visa est lacrimas fun-
dere, et lacrimæ à Magistratu ec-
clesiastico ritè examinatæ, se pro-

Die XII. Aprilis.

harunt esse miraculosas: quapro-
pter templo parrochiali illata fuit
Sancta Imago, et novo altari decora-
ta. Hinc ad eam accurrens populus
fiduciâ plenus, vota fecit et votorum
se reum fecit. Tu. Te Matrem.

AD LAUDES.

HYMNUS 243. Commirri.
Virgo terrarum pelagique custos,
Quam vocat Matrem soboles To-
nantis,

Ad preces gentis famulæ benigno
Respice vultu.

Has enim præsens coluisse sedes
Diceris postquam tua turbulenti
Per maris fluctus tenui propinquum
Littus imago.

Sentiunt promptum populû levamen

Rebus afflictis, sterilis fefellit
Cum seges sulcos, pluviusve pestem
Attulit Auster.

Urbs in cladem tibi dedicatæ,
Bella dum sævis meditatur armis,
Non semel fugit tonitru minaci
Territus hostis.

Te colunt reges, pedibusque
proni
Sceptra submitunt. Tibi pro tri-
buto

Aureis sacras onerare gaudent
Cordibus aras.

Supplicium votis facilis moveri
Virgo, si nostri placuere cantus,
Fac tui cælo celebremus olim
Festa triumphî.

Laus Patri rerum Domino pe-
rennis,

Par decus Nato, Patre non minori,
Æquus amborum sit honos amori
Omne per ævum. Amen.

IN II. VESPER.

HYMNUS 246. J. Commirri.
Naufragi felix Cygnosura mundi,
Quæ Deum gaudes peperisse Virgo,
Non prius junctos socians pudori
Matris honores.

Die XII. Aprilis.

Enxlam tu quæ miserata sortem
Sedibus lætos patris reponis,
Digna pro tali merito vocari
Janna cœli.

Patris ac Nati recinendo laudes,
Mulum lingua celebrent Amorem;
Omnis et mundi plaga tres in uno
Numine adoret. Amen.

DIE XII. APR.

B. M. V. DE REFUGIO.

Duplex.

Oratio.

Præsta, quasumus omnipotens
Deus, ut nunquàm à tua benigni-
tate deserantur, quos sub Beatissi-
mæ Virginis protectione misericor-
diter constituisti. Per Dominum.

AD MATUTIN.

HYMNUS 247. Gabr. Madalen.
Nautis amicum sydus et anchora,
O diva, Salve, Virgineo Deum
Enixa partu, quo beate

Cœlicorum parvæ sedes.
Quam missus alto perluit aliger,
Audi salutem, concilia polo
Terras nocentes, vertat Eva

Nomen; Ave canat omnis ætas.
Abrumpe mestis vincula sontibus,
Mentesque sacro lumine recrea,
Averte casus imminentes,

Supplicibus meliora posce.
Ostende Nato pectus, et audiat
Per te surorum vota clientium,
Qui sortis humanæ miserus
Te potuit Genitricæ nasci.

Æterna summo gloria sit Patri,
Natoque, necnon Spiritui Deo,
Nunquam tres unum, futuris
Posteritas colatusque sæclis. Am.

Lectio 1. Noct. de Ferid.

IN II. NOCT.

Sermo S. Bernardi Abbatis.
In meditat. super Salve Reg.

LECTIO 4.

Nimius amor, quo erga te sumus

inebriati intrinsecus, cogit nos ad te; Domina, suspirare. Omnibus es amabilis, omnibus affabilis, omnibus delectabilis, sedes sapientiae, fluvius clementiae, radius deitatis: nec est qui se abscondat à calore tuo. Quis ergo ad te, Domina, non suspirabit? Amore suspiramus, etiam et dolore. Undique nos angustiae praemunt. Quomodo ergo ad te non suspiremus, solatium miserorum, Refugium expulso- rum, liberatio captivorum, regina bellatorum, Domina universorum, etiam inimicorum, nec est, qui tuae voluntati valeat obviare. Tu. ♀.

LECTIO 5.

Sic afflicti, sic miseri ad te suspiramus, gementes et flentes in hac lacrymarum valle. Heu, Domina, non vides, quod totaliter sumus amaritudinè pleni? Intus sumus gementes, exterius flentes, in loco lachrymoso jacentes: onerati peccatis gemimus, aggravati molestiis flemus, abundantes miseriis in valle lacrymarum sumus, tum subsidium implorantes. Quid amplius dicam? Nec sufficio, nec scio omnia detestabilia hujus vallis enarrare. Tu. ♀.

LECTIO 6.

Eja ergo Advocata nostra. O laudabilis clementia Salvatoris, qui sic afflictiis tam nobile subeundum dignatus est elargiri: et ideo non est timendum, quin miserearis miseris, ad illam partem inclinans sententiam, quam defendis, ut nobis exhibeas gloriam, quam pepististi. Non ergo restat Domina, nisi ut illos misericordes oculos ad nos convertas. Eja ergo Advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Non dubitamus Domina, quin si nostras aspexeris miserias, non possit tua miseratio suum retardare effectum, et facere

mirabiles, nec non et amabiles illos tuorum radios oculorum, quibus nos allicis ad amorem, et ad plenam ducis salutem, ne venenatos oculos basilisci timeamus. Tu. ♀.

Homilia de Comm. pro Duplicib.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. Praten- sis de Carcere.

Gumpenberg. Imag. 334.

Praten- sis civitas decem millibus passuum Florentiâ distat. Hic Beatae Virginis templum est praeter ceteris miraculosum. Imago Deiparae pietati in muro Carceris publici supra cancellatam captivorum fenestram jam olim fuit. JESUS dexterâ florem, sinistra aviculam tenet: quem Mater sedens sustinet. Cum jam desertis carceribus Sanctissima Virginis Imago ibi lamen- sarelet, et plurima ibi patraret prodigia, templum è veteribus illis ruinis ei aedificatum fuit. Festum autem sexto Julii supplicatione quam solemnissimâ celebratur. Tu. Te Matrem.

Cum 2. Vesperis.

DIE XIV. APR.

INTELLECTUS B. M. V.

Duplex.

Oratio.

Adsit nobis, quaesumus Domine, virtus Spiritus Sancti, ut qui donum Intellectus in Beatissima Virgine veneramus, Spiritu intelligentia replei possimus. Per Dominum nostrum JESUM.... in unitate ejusdem.

Lect. I. Noct. de feriâ.

IN II. NOCT.

Sermo S. Antonini Arch. Florentini.

LECTIO 4.

Fuit cognitio Beatae Virginis talis per donum intellectus, quod cognoscebat lumen increatum, non

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

LECTIO 7. c. 2.

In illo tempore: Ingressus Angelus ad MARIAM, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Et reliqua. Homilia Sancti Bonaventurae Ep.

In Spec. B. V. Lect. 6.

Gratia certe vitae et veritatis consistit in Spiritu Sancti donis. Per septem enim dona fuit gratia vitae et veritatis in MARIA. Gratia veritatis ordinavit MARIAM in veritate supra se, infra se, intra se, et extra se. Gratia, inquam, veritatis ordinavit MARIAM in veritate supra se per donum sapientiae: infra se per donum consilii; intra se per donum scientiae. Tu. ♀.

Bened. Cujus donum intellectus.

LECTIO 8.

Gratia utique veritatis ordinavit animam MARIE in veritate supra se, in sapientissimâ fruendorum contemplatione: infra se in consubtilissimâ frugiendorum provisione: intra se in certissimâ credendorum cognitione. (Lect. 9.) Gratia autem vitae ordinavit vitam MARIE in bona vita respectu diaboli, respectu proximi, et respectu Dei.... In bona vita erga diabolum per donum fortitudinis; erga proximum per donum pietatis; erga Deum per donum timoris. Gratia utique vitae ordinavit vitam MARIE erga diabolum in fortissimâ resistantiâ; erga proximum in piissimâ benevolentia; erga Deum in fortissimâ reverentia. Tu. ♀.

LECTIO 9.

Commem. B. V. de Victoriâ.

Sacra quaedam Deipara: Imago sub titulo de Victoriâ in oppido Villarejo de Salvanès Diocesis Toletanae mirifice colitur. Ejus origo historiam non caret, nam è manibus San-

quidem per speciem, sicut Beati, nec etiam per imaginationem, vel vestigium, vel signum prout est medium inter apprehensionem, et signatum, sed sicut lumen solis est medium conjungens visibile et visum. Mirabilem autem hanc cognitionem Intellectus de Beata MARIA ponit Albertus per novem conclusiones sive privilegia. Tu. ♀.

LECTIO 5.

Haram prima est perfecta cognitio, sine medio, Dei Trinitatis, quam habuit in via per specialissimam gratiam. Secundum est perfecta cognitio mysterii Incarnationis, et hanc habuit per gratiam et singularem experientiam. Tertia est cognitio suae praedestinationis, quam habuit per revelationem et causam. Quarta est animae suae et spirituum per species propria cognitio, quam habuit dispositivè per naturam, completivè per gratiam: et secundum hanc vidit angelos, animas et demones. Tu. ♀.

LECTIO 6.

Quinta est perfecta cognitio omnium ad statum vitae pertinentium, quam habuit per gratiae infusionem, et inspirationem. Et haec comprehendit perfectissimam cognitionem scripturarum, operandorum et contemplandorum. Sexta est cognitio circa se futurorum, quam habuit per revelationem, et in speculo lectionum. Septima est omnium ad statum patriae pertinentium per cognitionem quam habuit per naturam, gratiam, et contemplationem. Nona est quod habuit et matutinam et vespertinam cognitionem: matutinam per gratiam, vespertinam per naturam et gratiam. Et sic replevit eam, scilicet, animam suam Spiritus Intellectus. Tu. ♀.

cli Pii Quinti accepta à Ludovico de Requesens hispanarum copiarum quæ ad Echnadaas Insulas adversus Turcas unâ cum venetianis et pontificis sub Joanne Austriaco iere, duce, in hujus primâ navi toto belli tempore habita, et nomen à Victoriâ ab accepto ibidem per Deiparam triumpho obtinuisse fertur. Quamvis autem Mariophili etiam nunc hanc sacram Iconem faciunt, ex cultu ibi ei tributo et præcipuè ex solemnitate, quâ die septimâ Octobris, quotannis honoratur, facillè ostenditur. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex D. Bernardino Senensis. *De exaltat. B. V. art. 1. c. 2.*

494. Gloriosa Virgo est signum magnæ intelligentiæ: signum enim ducit in signati cognitionem; sic Virgo MARIA super omnem aliam creaturam ducit in sapientiam et intelligentiam Filii sui et Dei. Tu.

Cum secund. *Vesper.*

DIE XVI. APR.

B. M. V. REGINÆ PACIS.

Duplex.

Oratio.

Deus, à quo sancta desideria, recta consilia et justa sunt opera; da servis tuis, beatissimâ Virgine Regina pacis intercedente, illam, quam mundus dare non potest pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublatâ formidine, tempora sicut tuâ protectione tranquilla. Per Dom.

Lection. 1. Noct. de ferid.

IN II. NOCT.

Ex Bernardino de Buisis, *Marial.*

Serm. 1. Ass.

LECTIO 4.

Beata Virgo nobis Deum reconciliavit; undè in hujus reconcilia-

nis factæ signum, angeli in ejus parturitione cecinere: gloria in altissimis Deo, et in terrâ pax hominibus. Hæc est illa Mulier sapientissima quæ Davidem filio suo Ahsaloni reconciliavit, et quæ Deum reconciliavit generi humano: Hæc est illa columba innocentissima, quæ portavit ad arcam Noe ramum olivæ virentibus foliis, per hoc indicans Deum hominibus reconciliatum. Tu.

¶ Virgo late pacis index, pacti et auspex fœderis * Paris inter Numen alti, et inter humanum genus. ¶. Cui probat columba, in arcam termitem, quæ detulit. Patris.

LECTIO 5.

Rich. de S. Laur. libr. 12. de Landib. B. V. M.

Virgo MARIA est oliva valde speciosa. Hæc Oliva est signum pacis: per ipsam enim finita est guerra, sive bellum, quod Eva fecerat inter Deum et hominem, inter corpus et animam. Illa est illa columba, quæ cessante diluvio ramum olivæ in ore suo detulit ad Noe in Arcam, Deum humano generi reconciliatum demonstrans, et sic ipsa Virgo designatur per olivam, quæ est signum pacis, et per columbam, quæ est avis pacifica. Tu.

¶ Columba est Virgo gratiâ repleta tota, tota amore candido. Quæ fuit Puella felle cassa amarulentia: ¶. Cassa felle tristis iræ, forma pacis Principis. Quæ.

LECTIO 6.

Hugo de S. Caro Cardin.

Ego murus et ubera mea sicut Turris. Beata Virgo murus est stabilis et firmus, nobis ad defensionem et munitionem datus, super quem Dominus fabricavit propugnacula argentea... Ubra ipsius sunt nobis, fecunditatem ejus vir-

gineam in memoriâ tantâ habentibus, turris. Quâ suâ fecunditate facta est apud Deum quasi pacem reperiens, pacem, inquam, illam quam perdidierant primi parentes. Undè ei dictum est ab Angelo: Invenisti gratiam apud Dominum. Ipsa reperit pacem inimicis, salutem perditis, indulgentiam reis, misericordiam desperatis. Tu.

¶ Regina pacis olivæ sese aperitis ritè campis comparat consate, * Suam patere semper indulgentiam innuens, openque cunctis uberem poscentibus. ¶. Ipsa enim est pax nostra, et reconciliatio nostra. Suam. Gloria. Suam.

In III. Noct. Homil. de Comm. pro Duplicib.

¶ 7. Semper est Virgo cunctis liquorem fundere gratiæ parata; * Cunctis ferre misericordiam et indulgentiam pacis. ¶. Nec quæri quisquam invocatum defuisse debet sibi. Cunctis.

¶ 8. In nequiores piissima vicera gestat, peccatores admittit, reos conciliat, miserosque omnes juvat factis benignis. * Tale quid semper facit Reginæ pacis clementia. ¶. Hæc enim obtinet virtus in almâ principatum Virgine. Tale. Gloria. Tale.

Cum 2. *Vesper.*

DIE XVII. APR.

D. V. SICHEMENSIS.

Semiduplex.

AD MATUTIN.

HYMNUS 248. *Just. Lips.*

Diva, quæ gaudens iterare dona, Ergis lapsos, trepidisque robur Addis et servas variis periculis Undique cinctos.

Clamat hoc ætas vetus, ista clamat:

Belgica hoc Hallis, Gradisque vidit,

Et palam jam nunc videt in proprio

pinquo

Colle Sicheici.

Hic tui vultus modica est imago, Sed potens, præsensque levare noxas,

Quas neget curare vel Esculapi

Docta medela.

Sit decens summo sine fine Christo,

Sancta quem Virgo genuit MARIA, Qui Pauper Spiritali Sancto Regnat in ævum. Amen.

Lecl. 1. Noct. de ferid occur.

IN II. NOCT.

LECTIO 4.

Justus Lip. in D. V. Sicheimensi.

In Sicheimi oppido, quinto miliario à Lovanio, uno circiter à Disthemio abjuncti finibus, medio illinc milliari Colli exurgit, in cuius parte diva Virginis Iconcula erat in quercu defixa, et accolis culta à tali principio feritur. Ajunt enim ante annos centum fuisse pastorem, qui oves in ejus tractu pascentes repertam humi imaginem susulit, in sinum condidit, certus eum donum secum auferre. Sed dum agitat, ecce membra ejus stupere, pedes utique non movere, et quasi frutex, aut stipes ibi stare. Tu. ¶.

LECTIO 5.

Cum verò hora ejus reditui esset lapsa, herus infortunii anxius pastorem requirens, eò accurrit, et reperit defixam stantem, et quæ gesta simpliciter narrantem. At ille mentis melior imaginem statim recipit, et timidâ religione in veteri suâ seletè quærerem reponit. Eoque facto, Pastor velut vinculis liberatur, et venerati uterque Numen, donum abeunt, rem denarrant, et viciniam totam religione implent. Ab deinè miraculo jam famâ in multâ et cultu magno fuit, et locus

Die XIX. Aprilis.
celeber factus est. Sed eventus, ut illa Imago perierit anno millesimo quingentesimo octogesimo, incertum quâ vi aut casu et post septem annos alia suffecta est, arculæ lignæ imposita et quercui ibidem affixa. Tu. ꝑ.

LECTIO 6.

Anno vero millesimo sexcentesimo secundo, majore in dies concursu Godefridus Pastor Sichiensis venerationi augendæ detractam arbore, in sacello modico, quod è labris juxta struxerat, ritè et piè collocavit. Sed enim vero cum id angustum turbis esset, sacellum à lapide secto inchoatum absolutumque est, et Divæ dicatum, sacramtumque ab Archiepiscopo Meelinensi, tanto hominum è dissitis eisdem locis conventu ut id quoque inter miranda, si non miracula censeret mereatur. Hoc factum est anno millesimo sexcentesimo quarto, et ex eo Imaginula perseverat. Tu. ꝑ.

Homilia de Communi pro Semid.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. Biellensis de Oroppea.

Gumpenb. 410.

In montibus civitatis Biellæ adjacentibus de Oroppea nuncupatis, sacellum Deiparæ sacrum est, magnificentissimo Templo inclusum, non Italiæ solum, sed exteris quoque gentibus frequentatum, et miraculis clarum. Ibi Beatissimæ Virginis Imago è cedrino ligno confecta, pro opere Sancti Luce constantè ab antiquo habita, atque à Sancto Eusebio Episcopo Vercellensi Verecellas asportata et inde in Oroppea montibus collocata in eo parvo sacello asservatur. Ad eam fit ingens peregrinorum accursus, ita ut aliquando ad quinquaginta millia hominum se extendit. Tem-

pli parietes non alio peristromale ornantur quàm pictis tabulis, quibus miracula ab ipsâ Virgine patrata proponuntur. Tu. Te Matrem.
Cum 2. Vesper.

DIE XIX. APR.

D. V. GRANATENSIS.

Simplex.

LECTIO 1.

Gumpenb. Atlas Mar. im. 153.
Granatensis Virginis Statua trium est cubitorum, servaturque in magnificentissimo Cathedralis templi sacello, concursu populi toto anno continuo, maxime lamen ipsâ Virginis assumptionis octavâ, quâ præcipuum festum celebratur. A Ferdinando et Isabellâ regibus catholicis hic sedem accepit, et circumvehi solitam in castris quoque traditio est. Tu. ꝑ.

LECTIO 2.

Hoc certum est, cum Metropolis regni Granatæ crepta esset, militesque ad castrum, quod superant expugnandum properarent, reges cum hac statuâ constitisse Sigilis fluvii: cumque viroses super muros circumactis per aerem vexillis solemne illud contentissimâ voce ingenierent: Granata, Granata pro Ferdinando et Isabellâ, reges in terram se abjecisse coram JESU et MARLE hæc statuit. Tu. ꝑ.

LECTIO 3.

Reginæ inventum creditur, quod in Regno Granatensi, horâ terciâ post meridiem pulso aris campani civis admoveatur, perinde ac manè, meridiè, et vespere fieri solet: Rex item novo inventu, quovis die per omnem annum novos diversisque cultus Sanctæ Virginis statue decrevit, qui per multum temporis fuerunt accuratè observati. Tu. Te Matrem.

Vesperæ sequentis.

DIE XX. APR.

B. V. DE MEDIOLANO.

Semiduplex.

Lect. 1. Noct. fer. occur.
IN II. NOCT.

LECTIO 4.

Colven. Kalend. mar. p. 294. 295.

Sacelli Beatæ MARLE Virginis in templo Sancti Petri in foro Valentianis ædificandi Domino Joanni de Tornaco Abbati Sancti Joannis, causam præbuit posita quedam ibidem Imago charitæ, à quodam tibicene urbis Euglianæ, qui tunc Valencenas incolebat, Joanne dicto, allata Mediolano, cui ob hoc Beatæ MARLE de Mediolano nomen indultum fuit, per quam beatissima Virgo MARIA virtutem suam rebus prodidit. Tu. ꝑ.

LECTIO 5.

Ac primum vigesimo Aprilis anni millesimi quadringentesimi octogesimali famam sibi peperit, reddita profusus mulieri, Mariæ Lebrun nuncupatæ, incedendi facultate, cui ab anno amplius uno, vel nervorum solutione, aut humorum malignitate prærepta erat. Undè factum est, ut eo ipso die perelegans sacellum, ubi ea Imago Deiparæ Virginis servaretur, et populus eam coleret, extrui jussisset ex multis donariis, quæ iam tunc et deinde plura colligebantur. Facta est autem hujus sacelli consecratio die vigesima septimâ Maji ejusdem anni. Tu. ꝑ.

LECTIO 6.

Hujus adicula recentè condita, et miraculorum, quæ in dies per beatam Virginem patrabantur pervulgatâ famâ etiam è dissitis locis fidelium fiebat concursus, qui salutarem illi opem obtinebant. Quod

olim adeo frequens fuit, antequàm heretici, anno millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, illam Beatæ Virginis Imaginem lacerassent, ut sacelli parietes multis scipionibus, fulcris subalariibus, sigillis, et anathematibus post adeptam sanitatem prætererentur. Tu. ꝑ.

Homilia de Commun. pro Semiduplex.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. de Apibus.

Canons l. 8 c. 7.

Sanctissimæ Delparæ pulcherrima Eligies propè oppidum Bagulis Diocesis Elvensis sub titulo de Apibus non exiguè colitur pluribus abhinc sæculis in perantiquo Sacello, quod ex circumstantibus ruinis grandius antè fuisse abs dubio apparet. Saera Imago quæ non inventa, sed ibidem in diruto Monialium cenobio venerationem habuisse creditur, semper miraculis claudit. Præcipuè huic Sacello sequens fuit proprium prodigium, quod etsi clavibus ferrisque clauderet, semper apertum à quolibet primo veniente inveniebatur. Tu. Te Matrem.

Vesperæ sequentis.

DIE XXI. APR.

BENIGNITATIS B. MARLE V.

*Duplex.**Oratio.*

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui Benignitatem Beatæ Virginis MARLE devotè recolimus, ejus fructus in nobis experiri mereamur. Per Dominum.

AD MATUTIN.

HYMNUS 249. *L. Massorilli.*

Divâ stellato residens Olympo,
Redde te nostris precibus Benignam,
Et tuos servos humiles ab omni
Labe tuere.

Vidimus quantas dederit ruinas
Hostis humani generis eruentus,
Tu levis duros Genitrix labores
O pia nostros.

Da venenosas procul ire pestes,
Da tuis auras sanulis salubres,
Sydertim vires reprimens nocentum
Numine Sancto.

Neu fames atrox, miseranda
egestas

Torqueat Christi populos fideles:
Ubere fructus jubeas feracem
Gignere terram.

Bella de nostris violenta terris
Transfer ad pingues Orientis oras,
Quas tenet durus Machometus
aspis.

Vipera mordax.

Sit decus summo sine fine Christo,
Sancta quem Virgo genuit MARIA,
Qui Patri compar Spiritui Sancto,
Regnat in ævum. Amen.

Lect. 1. Noct. fer. occur.

IN II. NOCT.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.
In signum magn.

LECTIO 4.

Nec ipsa Mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa: invenitur equidem locus ejus in hæc (hominis cum Deo) reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem istum nec alter nobis utilis, quam MARIA. Crudelis nimirum Eva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit: sed fidelis MARIA, quæ salutis antidotum et vis et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, hæc propitiæ: illa suggesti prævaricationem, hæc injecti redemptionem. Tu. ꝑ.

LECTIO 5.

Quid ad MARIAM accedere trepidat humana fragilitas? Nihil austerum in eâ, nihil terribile: tota sua

vis est, omnibus offerens lac et lanam. Revolve diligentius Evangelicæ historię seriem universam, et si quid fortè increpatorium, si quid durum, si quod deniquè signum vel lenius indignationis occurrerit in MARIA, de cætero suspectam habeas, et accedere verearis. Quod si, ut verè sunt, plena magis omnia pietatis et gratiæ, plene mansuetudinis et misericordiæ, quæ ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissimâ miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Tu. ꝑ.

LECTIO 6.

Deniquè omnibus omnia facta est, sapientibus, et insipientibus copiosissimâ charitate debitoricem se fecit, omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi. Captivus redemptionem, æger curationem, tristes consolationem, peccator veniam, justus gratiam, angelus lætitiæ, deniquè tota Trinitas gloriam, Filii persona carnis humanæ substantiam, ut non sit, qui se abscondat à calore ejus. Tu. ꝑ.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

LECTIO 7. c. 11. 27.

In illo tempore: Loquente JESU ad turbas, extollens vocem quadam mulier de turbâ, dixit illi: Beatus venter qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Sancti Hildephonsi Arch. Toletani.

Serm. 4. de Assumpt. B. V. M. Legitur Sancta et venerabilis Virgo MARIA, Mater Domini nostri JESU Christi secundum carnem ex semine Abrahamæ, orta ex tribu Juda, virga de radice Jesse, clarâ ex stirpe David, filia Jerusalem, Stella maris, ancilla Dei, regina gentium,

et Domina regum, Sponsa Domini, Mater Christi, Conditoris templum, Spiritus Sancti sacrarium, velut columba speciosa, pulchra ut luna, electa ut sol, signaculum fidei, reparatio Evæ, illecebra vitæ, janua cœli, decus mulierum, caput virginum, hortus conclusus, fons signatus, puteus aquarum viventium. Tu. ꝑ.

Bened. Cujus Benignitatem.

LECTIO 8.

Multiplicatur ut cedrus Libani, florens ut palma, velut oliva fructifera, in Domo Dei Virgo Sancta, Virgo prudens, et una ex numero prudentium Virginum. Virgo pulcherrima, Virgo pudica, corpore decora, animo fulgida, fide perspicua, mente præclara, amore virginitalis devota, ad obediendum parata, ministerio sibi credito cauta, in persecutione pacifica, in passione Christi mente compassa est. Lect. 9. A prophetis Dei prædicata, à philosophis sanctis præfata, ab Archangelo salutata, à Spiritu Sancto fecundata, atque ab eodem obumbrata. Seminis viri ignara, prole filii fecunda, Virgo innupta, ex filio facta, fide concipiens: Virgo ante partum, Virgo in partu, Virgo post partum. Tu. ꝑ.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. de Sancto-Abarca.

Ex Officio proprio Taustensi Clero concessio.

Cum enim in sinu præruptæ rupis Beatissimæ Virginis MARIE Imago puerni JESUM suis ulnis gestans, anno millesimo quingentesimo sexagesimo nono, tum primum innotuerit, rei nuntio accepto, Taustensis oppidi (in Aragoniâ) Clerus populisque, solemnibus indicia supplicatione, ad montem pervenientes, excelsam Imaginem adorant, et ad

sua Ecclesiam cum gratiarum actione transtulerunt. Ibi miraculis præfulgens, per universam Hispaniam adeo celebris evasit, ut ad eam invisendam passim populi currant, spiritualia inde haurientes incrementa virtutum, nobilique studio sacello, magnâ veneratione colitur, à loco, ubi inventa fuit, de Sancto-Abarca communiter appellata. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex D. Petro Damiano, Ep.

Serm. de Nativ. B. V.

495. Scio, Domina, quia Be-pignissima es, et amas nos amore invincibili, quos in te et per te Deus tuus summâ dilectione dilexit. Et quoniam amor non nisi amore re-ponditur, ideò redamare eam pro virili studeamus. Tu.

Cum 2. Vesper.

DIE XXIII. APR.

D. V. FLORENTINE DE ANNUNTIATA.

Duplez.

Oratio.

Omnipotens sempiterna Deus qui humanæ fragilitati condolens, eique clementer misereri decernens, Verbum tuum ex gloriosâ Beatâ MARIâ semper Virgine incarnari voluisti, presta, quasumus, ut ipsa jugiter tuam misericordiam nobis obtineat in cœlis, cujus Commemorationem celebramus in terris. Per eundem.

AD MATUTIN.

HYMNUS 250.

Vox ecqua dignas pro meritis tibi Tot atque tantis solvere gratias? Quæ debitas tibi decemter Lingua queat memorare laudes?

Tu sola Virgo et Mater es incluta, Desiparensque et Filia: tu decus, Lumen, jubar, salus et una

Spes generis columenque nostri.
Primava Mater dum faciles nimis
Aures doloris vocibus improbi
Prebet Draconis, universam
Eritio sobolem peremit.

Tu Diva savi faucibus eripis
Serpentis Evæ progeniem, sacro
Dum spiritu gravis, salctis
Artificem parisi atque mundi.

Æterna Summo Gloria sit Patri,
Natoque neonon Spiritui Deo:
Numenque tres unum futuris
Posteritas colat usque sæclis. Am.

Lection. 1. Noct. de ferid.

IN II. NOCT.

LECTIO 4.

Apud Bolland. tom. 4. August. VII.
S. Philip. Bonif.

Insigne est templum Beatæ MARLE
Virginis Annuntiatæ dicatum in urbe
Florentinâ apud Patres Servitas.
Ibi olim antiquam extrinereur, in
crudo recentique adhuc muro Imago
Virginis, quam de captivagio vo-
cabant, temperatis con oleo, sed
aquâ coloribus effigiata prostabat,
quæ cum temporum injuriâ inter
adificiorum ruinas esset obliterata,
Patres ejus sibi memoriam reno-
vandam esse ducentes etiã ad
oblitteratæ prototypon isdem colo-
ribus, et in simili crudi areâ pin-
gendum curare statuerunt sub for-
mâ Annuntiationis mysterii. Tu.

¶ Talis in hoc templo miræ
virtutis Imago sedet, nullis inclya
prodigijs: Hanc urbs nostra colit.
y. Et quælibet extera tellus orat
præsidio tutior esse suo.—Hanc.

LECTIO 5.

Accersito ergo pectore, qui multis
precibus ad opus se comparari vo-
luit, et captâ pietatâ, archangeli
Gabriels Imago jam in pariete spi-
rante videbatur: ipsa etiã beatæ
Virginis effigies, præter faciem, cap-
put et cervicem, sub oculis perfer-

clè prodierat, cum ecce pietor su-
premam manum Imagini impositu-
rus, repenit totis artibus, sed ma-
nibus præcipuè contremisere, ex-
albescere vultus, deniquè animo
linqui cepit, et velut nunquam
penicillum contrectavisset, omnis
ars, atque industria pingendi ex
animo evanuisse visa. Tandem di-
vino quondam sapore correptus, et
paulò post sibi reditus, Imaginem
intuetur, quàm in illo mentis con-
tictio perfectam viderat, jam collo,
vultu et capite, ad quæ manus
pridie exprimeada torpuerat, ex-
pressis summo stupore recognoscit.
Tu.

¶ Cujus ope à variis sanan-
tur corpora morbis, et ferè cura-
tur vulneris omne genus. Hoc
figmenta probant sub multis cerea
formis. y. Factus et incoluntis se-
xus uterque docet. Hoc.

LECTIO 6.

Pervulgato rei successu, fit lotius
urbis, atque omnium ordinum ac-
cursus, et habitis Imagini justis ho-
noribus, frequentis senatus consul-
tu Republica decrevit, uti hæc
verba: Divina Sancta MARIA, Ma-
ter Gratiarum: subscriberentur,
quæ hodiè, antiquo caractere sub-
scripta visuntur. Et illud admiran-
dum est, quòd divinam quandam
vim illi vultui inditam esse, vel
maximè convincat, quòd sic admis-
si vix prima virginis oris linte-
amenta ad faces videant, cum sol-
vi statim in lacrymas, ac prorump-
pere in singultus ac gemitus, inter-
næ compunctionis indices, ac pecto-
ra palmis plangere incipiunt uni-
versi: atque adeò illi etiã, ut fre-
quentè fateri solent, qui non tam
pietate quàm curiositatè ac rei in-
solentia ducti occurrunt. Tu.

¶ Hic nova Religio Servo-
rum dicta MARLE ex tenui cepit

CANON.

Ex Gregorio Papâ Decimo.

Const. 80. Ad uberes §. 3. an 1578.

Tom. IV. p. 3. p. 358.

496. Clemens Papa Quartus
visitantibus Ecclesiam Annuntiatæ
de Florentiâ concedit quadraginta
dies indulgentiarum. « Similiter alii
Pontifices » plures alios dies indul-
gentiarum concessere. Tu.

Vesperæ à capit. sequentis.

DIE XXIV. APR.

PRÆEXCELLENTIÆ B. M. V.

Duplez.

Oratio.

Spiritus humilitatis, quæsumus,
Domine Deus noster, cordibus no-
stris infunde, et qui Præexcellen-
tiam Beatæ Virginis MARLE cele-
bramus in terris, cum ipsâ exaltari
mereamur in caelis. Per Dominum.
Lecl. 1. Noct. de ferid.

IN II. NOCT.

Sermo S. Bernardini Senensis.

De B. V. Serm. 61. art. 4. c. 3.

LECTIO 4.

Persona Beatæ Virginis tantæ su-
perexcellentiæ est, quòd nec in per-
sonis increatis, nec in personis
creatis, ut angelis et hominibus,
inventitur hæc incogitabilis digni-
tas, scilicet, quòd habeant Deum
filium, nisi in unâ personâ divinâ,
quæ est Patris, et in una personâ
humanâ, quæ est Matris. Sanè pri-
vilegium hoc isti soli personæ con-
cessum est, quòd sicut impossibile
est personæ Filii, vel personæ Spi-
ritus Sancti generare Deum pro eo
quòd in eis non est natura cum pri-
mitate fecunditatis, nec intellectus,
cum actu dicitur aliquod verbum,
sive cum fecunditate et potentia
ad producendum imaginem, sicut
in Patre est. Tu. y. de Comm.

surgere principio, * Cujus parva
brevis per mundum gloria crevit.
y. Maxima divina facta Parentis.

IN III. NOCT.

LECTIO S. Evangelii secundum
Lucam.

LECTIO 7. c. 2. 26.

In illo tempore: Missus est Ange-
lus Gabriel à Deo in civitatem Gar-
litzæ, cui nomen Nazareth, ad Vir-
ginem desponsatam viro. Et reliq.

Homilia S. Anasthasii Episcopi.

Homil. 2. in Ann. B. V.

Magnus quidem Gabriel fausta Vir-
gini nuntiat, dumque miscet ser-
mones, Cuiusmodi Dei Filius vir-
ginealem subit uterum: cepitque
ventrem, quem omnino caelum non
capit... Hominum Opifex factus est
homo, Matrem sibi ex nobis com-
parans ipse unicus per naturam
Dei Filius, carnem ex eâ nobis con-
substantialtem assumens. Tu. y.

LECTIO 8. Orat. 1.

Jure itaque merito cum eâ, quæ
gaudium suscepit, gaudeamus, De-
ique nostri Matrem in hæc verba
cum Gabriele salutemus: Ave, gra-
tiosa, Dominus tecum: quòd facta
sis nobis salutis via, ascensusque
ad superiores, ac locus requietionis,
refrigerique tabernaculum, in quo
Dominus habitavit. Tu. y.

LECTIO 9.

Quamobrem cum omnibus gene-
rationibus te solam beatam in nu-
meribus dicemus: quam neque sol,
voluptatis flammam immittens,
adussit, neque fluxa vis lunæ no-
ctû læsit. Non enim dedisti in com-
motionem pedem animi, sed eo fixo
in petrâ, inflexa mansisti: teque
Dominus custodivit, in te solus in-
grediens, ac ex te egrediens clau-
samque et obsegnatam in æter-
num servans. Tu. Te Matrem.

LECTIO 5.

Unde sicut impossibile est Patri producere aliud Verbum pro eo, quod hoc Verbum genitum sit perfectissimè, et totam potentiam generandi exhausit in Patre; ita impossibile est mulierem aliam posse parere Deum, nisi per novam potentiam aliam collatam à Deo, quod certum est, nunquam futurum esse. Tu. ð.

LECTIO 6.

Potentia enim concipiendi et pariendi Deum, quæ naturæ humanæ copulata fuit, secundum quod dicimus Christum fuisse in lumbis Patrum, secundum corpulentam substantiam descendit ab Adam usque ad Virginem. Et fuit impossibile ad actum in aliquam mulierem deduci, nisi in MARIAM Virginem, quæ potentia ita per naturalitatem Christi exhausta est de naturâ suâ, quod quicumque diceret, aliquam personam divinam esse humanandam in aliquo secundum corpulentam substantiam, esset, ut impiissimus hæreticus, puniendus. Tu. ð.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

LECTIO 7. c. 11. 27.

In illo tempore: Loquente JESU ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turbâ, dixit illi: Beatus venier qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Dyonisii Alexandrini.

In resp. ad Quest. 5. contra Samaritanos.

Est signata est porta tabernaculi integra et incorrupta et inviolata, manet enim Dei clausa est, et digito ejus signata est. Neque manu hominis Sacerdos noster electus est, neque tabernaculum ejus ab hominibus fabricatum, sed Spiritu San-

cto et virtute Altissimi protegitur illud semper laudabilissimum Dei tabernaculum MARIA Deipara et Virgo. Tu. ð.

Bened. S. Cujus Præexcellentiam.

LECTIO 8. Respons. ad Quest. 10.

Ipsè est, qui descendit ad Abraham, ipse qui descendit ad Moysen, ut liberaret populum, et qui nunc novissimis diebus propter nos venit, non in figurâ ignis, sed conceptus in ventre Virginis MARIE, superveniente Spiritu Sancto in eam, et Matrem incorruptam à pedibus usque ad caput benedictam servavit, sicut ipse solus novit modum conceptus et ortus sui. Lect. 9. Hæc est quam Isaac prævidens dicebat Jacob: Det tibi Domini benedictionem cæli desuper, et benedictionem terræ habentis oppia. Qui enim è cælo descendit Unigenitus Deus Verbum, gestatum est in utero, et genitum ex paradiso virginali habente omnia: hæc sunt Spiritus Sanctus, qui supervenit in eam, et virtus Altissimi qui obumbravit ei, et quod natum est Sanctum, puer JESUS qui est Deus fortis. Tu.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. à Viridario.

Octav. Cayetan. de effig. sicut.

In oppido Sancti Angeli in Sicilia templum est Beatæ Virginis, cui nomen à Viridario. Cum propè illud pervenisset Turcarum pirata Barbarosa, anno millesimo quingentesimo quadragésimo quarto, qui ad eam Siciliæ oram populandam appulerat, quæ illi oppido proxima est, ex Deiparæ Imagine magnum jubar emicuit, cælestique vi ad eum illorum perstringit oculos, ut referre gradum coacti fuerint. Fugalis eâ luce barbaris, confluxere oppidani omnes ad liberatricem Virginem, ejusque Imaginem sudore manan-

tem, sive ut alii auctores sunt, sanguineo sudore respersam invenerunt: tantaque fuit divini licoris copia, ut in calice reposuerint. Accidit id nono Kalendas Maji, quo die hujus prodigii, beneficii memoria celebratur. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex Pio Papâ Nono.

Const. Ineffabil. die 8. Dec. 1854.

497. «MARIAM Deum» longè ante omnes Angelicos Spiritus, cunctosque Sanctos celestium omnium charismatum copiâ de thesauro divinitatis depromptâ, itâ mirificè cumulavit, ut ipsa ab omni pro-sus peccati labe semper libera, ac tota pulchra et perfecta eam innocentia et sanctitatis plenitudinem præ se ferret, quâ major sub Deo nullatenus intelligitur, et quam præter Deum nemo assequi cogitando potest. Tu.

Vesperæ à Capit. sequenti.

DIE XXV. APR.

APPARIT.

B. V. DE BONO CONSILIO.

Duple.

Oratio.

Bonorum omnium largitor, Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam Imaginem mirâ apparitione clarificare voluisti: concede, quæsumus, ut ejusdem Beatæ MARIE Virginis intercessione ad cælestem patriam feliciter perducamur. Per eundem.

AD MATUTIN.

HYMNUS 231. Ex Offic. prop.

Plaudite festivo, pia gens, honore, Dum Genestani veneraris ædem: Quâ Dei Magnæ Genitricis alma Splendet Imago.

Hæc ubi mirâ specie repente Obtulit sese populis videndam,

Multa mox secum bona ferre nostras Visa per oras.

Ipsa tunc agris aderat, molestos Corporis morbos, animique pellens Longè et arumnas Latio imminentes Ipsa fugebat.

Virgo quàm magnis decorata signis,

Nunc quoque effulges, miseris ju-vamen

Affer, et fuis patiens clientum

Annuè volis.

Sit decussummo sine fine Christo, Sancta quem Virgo genuit MARIA, Qui Patri compar, Spiritu Sancto Regnat in ævum. Amen.

Lect. 1. Noct. de script.

IN II. NOCT.

Ex libro S. Ambrosii Ep. de Virginitate. cap. 5.

LECTIO 4.

Veni ergò Eva, jam MARIA: quæ nobis non solum Virginitatis incensivum attulit, sed etiâ Deum intulit. Unde lætus et exultans tantò munere, dicit Isaias: Ecce Virgo in utero concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus: Emmanuel, quod est interpretatum nobiscum Deus. Unde hoc munus? Non de terrâ utique, sed de cælo vas sibi hoc per quod descenderet Christus, elegit, et sacravit templum pudoris. Per unam descendit, sed multas vocavit. Unde et speciale MARIA Domini hoc nomen invenit, quod significat, Deus ex genere meo. Diæta sunt et ante Mariæ multæ: nam et Maria soror Aaron diæta fuit: sed illa Maria amaritudo maris vocabatur. Tu. ð.

LECTIO 5.

Veni ergò Dominus in amaritudinem fragilitatis humanæ, ut conditionis amaritudo dulcesceret verbi cælestis suavitate, et gratiâ temperata. Hoc significavit fons

Mara per lignum dulcoratus, eo quod populus nationum amarus ante peccatis, vel caro nostra temperamento passionis dominica in usus alteros mutaretur. Egregia igitur MARIA quæ signum sacrae virginitalis exultit, et intemeratae integritatis pium Christo vexillum levavit. Et tamen cum omnes ad cultum virginitalis Sanctæ MARLE advocentur exemplo, fuerunt, qui eam negarunt virginem perseverasse. Tu. ꝯ.

LECTIO 6.

Ex Officio proprio.

Et ut nihil non sublime esset in hæc Sanctissimâ Virgine, quam angelus gratiâ plenam salutavit, non sine divino consilio factum est, ut ejus etiâ imagines summo essent in honore, et prodigiis miraculisque clarescerent. Quas inter ea tribus abhinc sæculis præcipuo honore colitur, qua, Paulo secundo sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiæ Patrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in oppido Genestani Prænestinae Diocesis ex Pontificis Diplomatibus, et supparibus monumentis comprobatur, quibus permotus Pius papa sextus præfatis ejusdem oppidi cœnobitis officium proprium concessit septimo Kalendas Maji, ipso scilicet apparitionis die recitandum, ac deinde illud die, quæ immediatè subsequitur pro ejus recitatione in postremo assignatâ ad universum predictum ordinem sub rita duplicis majoris extendit. Tu. ꝯ.

Homilia de Comm. pro Duplice.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. Heilbrunnensis de Urticeto.

Balngh. die 25. April.

Cum die Divo Marco sacra procederet, ut in Litanis majoribus fieri

soleat, Clerus Heilbrunnensis oppidi cum populo in supplicatione ad vicinam Ecclesiam Bocchingem extra muros: erat juxta viam à latere paululum deflectendo ultra portam urbis in muro ejusdam agelli imago Deiparæ, ad quam nemo veneraturus accedebat ob viam lutosam, et altitudinem urticarum in circuitu muri. At cum ad urbem processio illa rediret, magnam ad illam Imaginem populi multitudinem invenit, quæ divinitus inspirata eò eadem horâ convenerat Deiparam in loco illo neglecto veneratura cum variis donis. Ex eo tempore concursus ille inchoatus durat usque nunc, ubi et penè infinita sunt miracula ad invocationem Virginis. Tu. Te Matrem.

Vesper à Cap. seq. ut in comm. Dedicat.

DIE XXVI. APR.

DEDICAT. S. M. SUPRA
MINERVAM.*Duplex.*

*Offic. fit juxta rubr. temp. pasche.
Lect. I. Noct. de feriâ.*

IN II. NOCT.

LECTIO 4.

Spinelli de Festis et templ. Deip. Sancta MARIA supra Minervam, sic dicta à proximo Minervæ Chalcidicæ delubro, quod Pompeyus magnus, mithridiaco bello confecto, multisque regnis ac gentibus in Romani Imperii ditionem reductis, ex hostium manubriis dicavit. Ejus delubri vestigia in hortis sacri ordinis Prædicatorum, quibus hoc Deiparæ templum est destinatum, adhuc cernuntur. Tu. ꝯ. Magnum hæred.

LECTIO 5.

Paulus quartus hoc templum Cardinalium titulo insignivit. In eodem

Deiparæ templo ad lavam summi altaris sacellum pulchrè structum cum religiosissimâ Deiparæ Imagine extat, in quo florentissima, et nunquam laudata Rosarii sodalitas in urbe est erecta. In ejusdem Sacelliarâ corpus, quod nunc in altari principe reconditur Sanctæ Catherine Senensis Virginis præclarissima ex tertio ordine Prædicatorum, cujus opera in Gregorio undecimo revocando ex Gallis in urbem, magno Reipublicæ Christianæ bono singulariter eluxit, pluribus sæculis veneratum fuit. Tu. ꝯ. Verè Dominus.

LECTIO 6.

Idem aliud quoque Sacellum à Joanne Turrecremata Cardinali Ordinis Prædicatorum, viro doctissimo Beatæ Virgini Annuntiatæ dicatum est: ubi ab eodem sodalitas est instituta, quæ compluribus puellis nubilibus dotem assignat, quam summus Pontifex solempni pompâ in illud templum veniens die ipso Annuntiationis Beatæ Virginis suis manibus eisdem distribuit. Quod templum ultimis hispanis instauratum excellenter que est ingenio Hieronymi Blanchedi, Pio nono Pontifice maximo. Tu. ꝯ. In multitudine.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

LECTIO 7. c. 10. 38.

In illo tempore: Intravit JESUS in quoddam Castellum, et mulier quædam Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua. Homilia S. Thomæ Arch. Valentini.

Conc. 6. in Assump. B. V.

Si littera Evangelii diligenter tractetur, et sensus non historicum, sed mysticum consulamus, videbitur qualiter sola littera historia sit non aperta sed occulta Matris Dei: et quàm breviter sub typo alieni nominis Virgo Dei Genitrix sit de-

scripta. Castellum forte voluntas humana est. Quid fortius, quàm quod liberum est, nec valet ad aliquid cogi? Quid fortius, quàm quod non potest possideri quæcumque vi, sed sola spontaneâ voluntate? Sed mulier quædam: mulier, gloria mulierum, corona mulierum excepit illum in domum suam. Hæc recepit in uterum suum, in corde suo. Tu. ꝯ. Benedic Domina.

LECTIO 8.

Intravit ergo JESUS in quoddam Castellum. Ingressus ejus est Incanatio ejus: janua verò per quam ingressus est, Virgo MARIA est. Ipsa est porta mundi, et porta cœli: per hanc Deus ingreditur mundum, et per hanc peccator ingreditur cœlum. Per hanc Deus descendit ad hominem, et per hanc homo ascendit ad Deum. Lect. 9. Dicit ergo MARIA: Porta facta sum cœli: janua facta sum Filio Dei. Hæc est gloriosa Sunamitis, quæ Prophetam omnium Prophetarum, et hospitio recepit, et intra cordis sui domum cœnacuulum illi fecit, et in eo lectulum, et mensam, et sellam, et candelabrum ei posuit. Tu. ꝯ. Domus mea.

LECTIO 9.

Commem. S. MARLE in Aquiro.

Spinelli de templ. et fest. Deiparæ.

Sancta MARIA in Aquiro prope circum Flavinium, ubi olim Isis fanum, vel, ut alii malunt in Equirio, sic dicta est à ludis Equiris, qui Equorum, et currum causâ in campo mario in honorem Martis à Romulo instituti die decimâ tertîâ Maji exercebantur, et illic transibant. Hoc templum Deiparæ ab Anastasio Papâ fundatum inter antiquas cardinalium diaconas connumeratur, eique nunc collegium Orphanorum de Urbe est attributum. Tu. Te Matrem.

Ex Gregorio Papâ Decimolterio. *Const.* 128. Ut Sanctissimum. *an.* 1580. — *Tom. IV. p. 3. p. 461.*
498. Erectionem et institutionem Archiconfraternitatis sub invocatione Annuntiationis Beatæ MARIE Virginis supra Minervam de Urbe auctoritate apostolicâ tenore presentium approbamus et confirmamus. Tu.

Vesperæ de capitul. sequentis.

DIE XXVII. APR.

DIVITIARUM B. M. V.

Duplex.

Oratio.

Respice, quæsumus, Domine pietatiam servorum tuorum paupertatem, ut qui immensa gratiæ divitiarum Bealissimæ Virginis MARIE recolimus, thesauris cælestibus nos abundanter concedas. Per Dom.

Lect. 1. Noct. de feriâ.

IN II. NOCT.

Ex verbis B. Alberti Magni Ep. *De laud. B. V. libr. 4. c. 21.*

LECTIO 4.

Videndum est nunc de divitiis Beatæ Virginis. El primò notandum est, quòd ipsa dicitur thesaurus Domini. Unde Salomon: Infinitus est thesaurus hominibus, quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitia: Dei propter disciplinæ dona commendati. Thesaurus est, ubi diversarum operum divitiarum, quasi inmutatim recluduntur, ut quasi simul in unum, ibi: cumulum reperiantur. MARIA ergò thesaurus, quia in eâ, ut in Gazophiliaco reposuit Dominus omnia dona gratiarum, meritorum, virtutum et prærogativarum, donorum et charismatum; et de thesauro largitur ipse larga stipendia suis militibus, et operariis. Et istæ sunt divitiarum,

quæ addunt amicos plurimos, scilicet, Deum, Angelos et homines Sanctos. Tu. ¶

LECTIO 5.

Item de multitudine divitiarum suarum, quæ non temporales, carnales, corruptibiles, sæculares, sed æternæ, spirituales, incorruptibiles, et cælestes fuerunt, et sunt, et erunt, dicit MARIE Spiritus Sanctus: Multæ filia congregaverunt divitias, tu supergressa es universas. Multæ filia, id est, virtutes angelicæ, et animæ sanctæ congregaverunt divitias diversarum virtutum et operum, meritorum et præmiorum. Tu discretivè, ò Beata Virgo, supergressa es universas excellentiâ humilitatis, virginitate fecunditatis, et fecunditate virginitatis, nam virginitas non excludit in te fecunditatem, nec fecunditas virginitatem violavit, quòd est tibi gloria singularis. Tu. ¶

LECTIO 6.

Item de multitudine divitiarum suarum gloriatur ipsa, et dicit cum sapientiâ: mecum sunt divitiæ et gloriæ, opes superbiæ et justitiæ. Quasi dicat: contemnentibus sibi servire, et se diligere: si amor meus non movet vos ad quærendum et diligendum me, saltem cupiditas moveat vos, quia mecum sunt divitiæ et gloriæ, id est, divitiæ gloriôsæ, quæ scilicet faciunt possessores suos gloriosos: temporales autem divitiæ dicuntur stercorea, ut ex ipsâ virtute vocabuli vilescent. Sed spirituales divitiæ scilicet virtutes, merita, et bona opera sunt opes superbiæ, id est, supereminentes, non imâ petentes. Vel opes virtutum dicuntur superbiæ ab effectu, quia faciunt hominem superbum sanctâ superbiâ, quæ est indignatio contra vitia, et peccata. Tu. ¶

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

LECTIO 7. c. 2. 28.

In illo tempore: Ingressus Angelus ad MARIAM dixit: Ave gratiâ plena, Dominius tecum. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Ep.

Specul. B. V. cap. 8.

Attendite, quòd Dominus universalis, qui cum MARIA est, ipse est Dominus opulentissimus propiciatus, ut testatur Propheta: Domini est terra et plenitudo ejus, orbis terrarum, et qui habitant in eo. Domini certè est non solum terra et plenitudo ejus, immò etiâ cælum et plenitudo ejus. Domini hujus omnia sunt propria, cælum, terra, corporalia, et spiritualia, omnis gratia, omnis natura, omnis cælestis gloria, omnia sunt Domini propria. Dominus ergò hic ditissimus est. Hinc dicit Apostolus: Idem Dominus omnium dives in omnes qui invocant illum. Tu. ¶

Bened. Cujus divitiarum.

LECTIO 8.

Eecce MARIA, quantus Dominus est, quàm opulentissimus Dominus est, qui tecum est. Et quia Dominus opulentissimus opulentissimè est tecum, ideò tu es opulentissima, sive ditissima tecum, ita ut verò tibi dici possit illud Proverborum: multæ filia congregaverunt divitias, tu supergressa es universas. Filia Agnes, filia Lucia, filia Cecilia, filia Agatha, filia Catharina, et multæ alia filia et multæ alia virgines sanctæ, multæ animæ justæ congregaverunt divitiarum virtutum et gratiarum, divitiarum meritorum et præmiorum, sed tu MARIA universis divitiis supergressa es excellentissimè universas. Tu. ¶

LECTIO 9.

Quàm dives est MARIA in gloria, quæ tam dives fuit in miseriâ!

Quàm dives est in cælo, quæ tam dives fuit in mundo! O quàm dives est in animâ suâ, quæ tam dives fuit in carnè suâ, ut etiâ Beatus Bernardus exclamans dicat: O dives in omnes et super omnes MARIA, de cujus substantiâ modica pars assumpta lotius mundi sufficit solvere delicia. Dominus ergò tecum, ò MARIA opulentissima. Tu. Te Materem.

CANON.

Ex D. Thomâ Arch. Valentino.

Conc. V. in fest. Annunt.

499. Multitudinem Divitiarum spiritualium et gloriæ quas Deus posuit in Virgine, intellectus humanus nequit apprehendere. Abyssus enim profunda est Virgo, et mysteriorum et virtutum. Tu.

Cum II. Vesp.

DIE XXIX. APR.

D. V. RACCUFENSIS.

Semiduplex.

Lect. 1. Noct. de feriâ.

IN II. NOCT.

LECTIO 4.

Octav. Cajetan de effig. Siculis.
Templum est Racæniæ in Sicilia sub titulo Sanctissimæ Virginis Annuntiatæ circa annum millesimum quadringentesimum ædificatum, cui aliquot adjuncta cubicula, ubi à Beatæ Virginis piis colentibus peregrini excipi, et agroti curari solent. Verum anno millesimo quingentesimo quinquagesimo admirandum fuit Beatæ Virginis Annuntiatæ simulacro marmorè nobilitatum, quod iis sub quorum tutela templum illud erat, pietate ac fervore commoli coemerunt. Post viginti et tres autem annos, mirum fuit, quod in ipso Virginis simulacro obligit: quâdam enim die Aprilis mense ante meridiem exsudare Virginis effigies mirum in modum

cœpit, ita ut universus populus illuc accurreret lacrymis, precibusque divinam opem implorans, et ipsius Deiparæ pacem exornans exposcens. Tu. ꝑ.

LECTIO 5.

A procuratoribus templi autem statim Archipresbyter evocatus, campanas omnes pulsavit, sacrumque sudorem, in purum Galileæ collegit summâ cum reverentiâ, inter quos nonnulli, qui viderunt, sanguinem fuisse testantur. Tam admirabili visu omnium commoti animi, è quibus vir pius apprimè Virginis cultor Blasius Natali cum adesset ad tantum miraculum, clarâ voce Virginem precatuâ promittit, si ab omni infortunio omnes liberasset Sanctissima Virgo, brevi advocatorum fratres minores Sancti Francisci, ibique cenobium, templumque curaturum, ut construatur. Illic etiam coronam argenteam pretioso lapide ornatam almæ Virginis simulacro ornavit. Tu. ꝑ.

LECTIO 6.

Convenerunt illuc etiam, ut Virginem venerarentur omnes illius loci confraternitates, quâ in re mirum etiam obligit, nam crucifixi Sanctissimâ Imago, quam Confraternitas Sancti Sebastiani de more præferebat, ad conspectum sudantis Matris, statim et ipse sudore cœpit madere, inspectantibus populo, Cleoque cum Archipresbytero, qui sacramentum sudorem collegit, et in eodem calice cum materno reposuit. Accole etiam omnes ad tante rei famam et privati, et publicis supplicationibus accessere ad adorandum Deiparæ. Stetit deinde promissis Blasius, et sequenti anno Fratres minores accesserunt. Tu. ꝑ.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

LECTIO 7. c. 2. 34.

In illo tempore: Dixit Simeon ad MARIAM Matrem JESU: Ecce positus est hic in ruinam, et resurrectionem multorum in Israel. Et reliqua.

Homilia S. Timothei Presbyteri Hierosolymitani.

Orat. de prop. Simeon.

Hinc accidit, ut nonnulli putarent Matrem Domini gladio interfectam, atque eruentem a morte affectam, qualem Martyres vitæ exitum habuisse. Propterea quod dixit Simeon: Quin tuam quoque ipsius animam penetrabit gladius, sed non ita se res habet. Ensis enim à fabro excusus, corpus dividit, animam non disecat. Unde etiam supra omnes inculcata, et omnibus modis Sancta Virgo per illum, qui domicilium habuit in eâ, qui eam in supera loca assumptam traduxit, usque adhuc immortalis est. Tu. ꝑ.

LECTIO 8.

Quid igitur vult dicere Simeon ad Virginem: quin tuam quoque ipsius animam penetrabit gladius, ut detegentur ex multis cordibus cogitationes. Gladium hoc loco, qui animam transeat, Simeon dolorem Virginis dixit, quem latrura erat: quippe quæ putaret, se amisisset eum, qui venerat, ut quaereret eos, qui perierant. (Lect. 9.) Quod autem dolor animam Virginis invaserit, ratè se amisisset eum, qui ipsius, id est, Virginis Filius appellabatur, audiebatur modo dicentem Evangelisam: et cum annos duodecim natus esset JESUS. Tu. ꝑ.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. de Betharamo.

Ex nonnimentis.

In oppido Lestrella in montibus Pireneis, Sacellum est Beatæ Virginis sacrum, miraculis percelebre,

eo in loco situm, ubi ejus Sanctissima Imago à quibusdam pastoribus fuit inventa pluribus abhinc sæculis. Bis hoc Sacellum fuit omnino vastatum: nam decimo sexto sæculo hæretici illud ferro et igne destruxere, et cum iterum esset reedificatum, in gallicanis revolutionibus in fine præteriti sæculi fuit quoque secundâ pro vice destructum. Miraculosæ Imaginis, quæ ad Hispaniam in primâ vastatione deducta ruinam effugit, loco, aliam Archiepiscopus Auxiliatus, Leonardus de Trappis, anno millesimo sexcentesimo decimo sexto, solemnè pompâ deposuit, quæ hoc ultimo tempore, cum initio hujus sæculi Sacellum antiquo cultui fuerit restitutum, ingenti fidelium veneratione frequentatur. Tu.

Te Matrem.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXX. APR.

JUSTITIÆ B. M. V.

Duplex.

Oratio.

Præsta quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui in nostris operibus fiduciam non habemus, dum Sanctissimæ Genitricis tuæ celebramus Justitiã, æternæ mereamus præmia vitæ. Qui vivis.

Lect. 1. Noct. fer. occur.

ꝑ. 1. Quia induit me Dominus indumento justitiæ, * Ego in justitiã apparebo coram Domino. ꝑ. Et erit justitiã cingulum lumborum ejus, et fides cinctorum renum ejus.—Ego.

ꝑ. 2. Ego in viis justitiæ ambulabo, * Ut dicam diligentes me, et thesauros eorum repleam. ꝑ. Ambulate per vias justitiæ, et sequimini me, quia direxit Deus gressus meos.—Ut di. em.

ꝑ. 3. Servans semitas justitiæ, et vias meas custodiens, * Tunc intelliges justitiã, et judicium, et æquitatem, et omnem semitam bonam. ꝑ. Qui operatur justitiã, habitabit in tabernaculo Dei.—Tunc.—Gloria.—Tunc.

IN II. NOCT.

Ex verbis B. Alberti Magni, Ep. Quæst. super Missus. g. 5.

LECTIO 4.

Duæ sunt partes justitiæ, scilicet declinare à malo, et facere bonum. Sed utrumque istorum habuit beatissima Virgo super omnes puriores: ergo justitiã habuit super viatores. Quod autem beatissima Virgo declinationem à malo habuit excellentius omnibus viatoribus, patet ex hoc, quod sola ipsa viatrix fuit, quæ nunquam peccavit. Tu. ꝑ.

LECTIO 5.

Unde Augustinus: exceptâ hæc Virgine, de quâ propter honorem Domini, cum de peccatis agitur, nullam volo habere questionem: sed si omnes sancti, et sanctæ convenirent et dicerent, quod peccatum non habemus, quid responderemus eis, nisi quod dicit Sanctus Joannes: si dixerimus, quod peccatum non habemus, nos ipsi decipimus, et veritas in nobis non est? Tu. ꝑ.

LECTIO 6.

Excellit etiam omnes in operatione boni: in eo enim quod Deum genuit, qui omnia regeneravit, tantum effectum boni proliit de se, quod nullius puræ creaturæ effectus illi in dignitate vel utilitate poterit coæquare. Item opera misericordiae, quæ fiunt ex compassione, et revelatione miserie, et propter hoc dicitur misericordiae opera: sed sunt opera justitiæ, ad quæ omnes tenentur, ut patet in discussione ultimâ: Esurivi, et non dedisti mihi

manducare: ubi fit disceptatio, et adjudicatio damnatorum per hujusmodi operum omissionem. Tu. ꝯ.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam. LECTIO 7. c. 1. 28.

In illo tempore: Ingressus Angelus ad MARIAM, dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Ep. Spec. B. V. c. 9.

Attendite, carissimi, quod Dominus noster specialis, qui est cum MARIA, ipse est Dominus justissimus æquitate, sicut bene de Domino isto in Psalmis dicitur: Justus Dominus et justitia dilexit... Ecce MARIA, qualis Dominus est, quam justissimus Dominus est, qui tecum est. Et quia Dominus justissimus est tecum, ideò et tu es justissima secum.

Bened. Cujus Justitiam.

LECTIO 8.

Tu enim es Virga Aaron recta, florida et fructifera. Recta, immò rectissima per justitiam et æqualem. Florida per Virginitatem. Fructifera per fecunditatem. (Lect. 9.) Quæ enim esset Virga recta, si non virga Aaron esset recta? Quæ anima esset justa, si non MARIA esset justa? Hoc est quod Bernardus dicit: Quis justus, si non MARIA justa, de qua ortus est sol justitiæ? Dominus ergo tecum, ò MARIA justissima. Tu.

LECTIO 9.

Commemoratio B. V. de Sanelo Joanne Damasceno.

Spinelli.

Cum Sanctus Joannes Damascenus, exortà Leonemachorum hæresis, eam acerrimè confutasset, Leonis Isauri Imperatoris Constantinopolitani in eum odium usque adeò concepit, ut cum ei in Sarracenorum

ditione degenti, apertè vi nocere nequiquam posset, effictam Epistolam ad Sarracenum principem misit Isaurus, quâ ad occupandum Damascum ab ipso Joanne invitabatur. Sarracenus acceptam Epistolam Joanni ostendit, qui cum illam fecisse negasset, dexteram illicò amputari jubet, et in foro suspendi. Joannes maxime dolens ad Dei Genitricem confugit, et ante ejus imaginem provolutus enixè deprecatus est: At postquam aliquantulum obdormisset, experrectus excisam manum sanalam conspexit, manente quadam lineâ, ut verissima excisio ostenderetur. Imago autem ante quam Joannes Deiparam oravit, Venetias delata in templo Pacis religiosè asservatur. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex D. Bernardo Abbate.

Serm. 9. ex parvis.

500. Justitiæ præfert insigne Deipara, ubi se ancillam Domini confitetur. Nam quòd justorum sit confessio, testatur qui ait: Veruntamen justî confitebuntur nomini tuo, et habitabunt recti cum vultu tuo. Tu.

Vesperæ à Capit. sequentis.

FESTA MAJI.

DIE I.

CONVERSATIO B. V. CUM FILIO RESURR.

Duplex.

Omnia de Comm. temp. paschali.

Lect. 1. Noct. fer. occur.

IN II. NOCT.

Sermo Sancti Hildephonsi Arch. Toletani.

Serm. 5. in assumpt. B. V.

LECTIO 4.

Si enim scire volumus quid Dei Ge-

nitrix post Resurrectionem Domini, antequàm ipse cœlos ascenderet, agebat, sine dubio loca Dominica Nativitatis, Passionis, sepulturæ et resurrectionis frequentè circumiens invisere cupiebat. In eisdem etiàm locis lacrymas fudebat, et sanctissimi oris sui oscula dulcissima imprimebat. Deindè ad notum sibi refugium, apostolicum videlicet contubernium, post initium dominicorum locorum, cum gaudio remeabat. Tu. ꝯ.

LECTIO 5.

Apostolorum conventui nobili contubernio semper adhærebat sanctissima Virgo: cum illis semper habitabat, seseque Dominicis conspectibus frequentè presentari gaudebat. Eam verò optimam partem, quam Soror Marthæ Maria in specie et figurâ gerebat, Deigenitrix reverà firmissimè retinebat, et cum apostolis de humanis Christi actibus, ut veritè ac specialitè conferebat, ut ab eâ discerent, qualitèr arcanum tanti mysterii et ipsi crederent, et lucidius aliis enarrarent, et cum oportuum fuerit, sine omni ambiguitate scriptis mundo transmitterent. Tu. ꝯ.

LECTIO 6.

Sermo S. Hieronymi Presbyteri.

Serm. de Assumpt. inter ejus opera.

Quamvis jam in Spiritu esset, tamen dum in carne vixit, carnalibus movebatur sensibus, et ideò quàm sæpè locorum recreabatur amplexibus. Fortassè ergò præ nimio amore in loco, quo sepultus Deus dicitur, interdum habitasse eam credimus, qualentis piis pauceretur infernus amor obtutibus. Sic namque locus medius est, hinc inde constitutus, ut adire posset ejus Ascensionis vestigia, et locum

sepulturæ et resurrectionis, ac omnia in quibus passus est, loca inviseret: non quòd jam viventem consereret cum mortuis, sed ut suis consolaretur aspectibus. Tu. ꝯ.

IN III. NOCT.

Lectio Sancti Evargelii secundum Joannem.

LECTIO 7. c. 20. 1.

In illo tempore: Una sabbati Maria Magdalene venit manè, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum, et vidit lapidem sublatum à monumento. Et reliqua.

Homilia V. Ruperti Abbatis.

De divinis Offic. 1. 7. c. 25.

Verissimè ergò Matri Filius resurgens apparuit; sed illa, ut ab initio cœperat, ita et nunc conservabat omnia verba hæc confers in corde suo. Quod si idcirco verum non videtur, quia nullus Evangelistarum hoc scriptis attestatur, consequens est, quòd nunquàm post Resurrectionem suam visus sit Matri, quia quondò, vel ubi illi apparuerit, nullus eorum nominatim edixit. Sed absit hoc ab illo, qui in lege suâ Patrem et Matrem honorare præcepit. Absit, inquam, ut Matrem propter se doloris gladio transverberatam tam durâ negligentia Filius inhonoraverit. Tu. ꝯ.

LECTIO 8.

Non sic Apostolica Sancta Romana Ecclesia sensit veritas, quæ hanc beatam Jerusalem in principio lætitiæ suæ proposuit, Si enim omnis anima dimens Dominum, sic benedicatur, ut videat, bona Jerusalem, et videat filios filiorum suorum, pacem super Israël. Et ideò dicitur, et est quoque ipsa Jerusalem, quod est visio pacis: quòd magis ista t'er qualèrque beata Virgo dicenda est Jerusalem, quæ benedicta inter omnes mulieres vidit